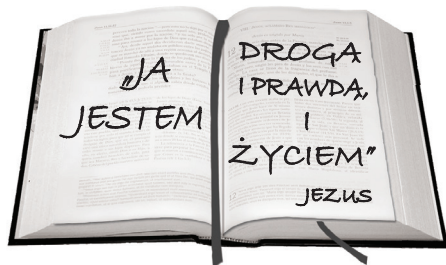

MOJA PARAFIA

Nr: 1499
26/11/2023

czeka nas to, co uczyni „Syn Człowieczy, kiedy przyjdzie w swojej chwale... i postawi kozły po lewej swej stronie”. Patrzmy dzisiaj oczyma wiary w kierunku królestwa Chrystusa i powtarzajmy słowa: „Przyjdź królestwo Twoje”. Królować z Chrystusem to kochać jak On: nakarmić głodnych, napoić pragnących, okryć nagich, troszczyć się o chorych. Musimy być świadomi i wierzyć w to, że wszystko, co robię dla innych, robię dla Jezusa, Króla Wszechświata.

Adam Żak

TAKIEGO ROKU SIĘ NIE SPODZIEWAŁAM

W roku liturgicznym, który dziś kończymy, w moim życiu wydarzyło się bardzo wiele. Może nawet za wiele... Przygotowania do bierzmowania, pierwsze w życiu egzaminy, nowa szkoła...

Jednak najmocniejsze było to, co wydarzyło się na samym początku roku... Gdy tylko rozpoczął się Adwent, pod koniec ubiegłego listopada, straciłam bardzo ważną dla mnie osobę... Bóg powołał do Siebie mojego Dziadka...

Przez cały rok, w każdy możliwie luźny weekend, jeździłam z rodzicami na cmentarz oddalony od naszego domu o kilkadziesiąt kilome-

trów. Ciężko było mi się pogodzić z tym, że już się więcej nie spotkam z kimś, kogo tak mocno pokochałam i kto zawsze był przy mnie...

Podczas jednej z wizyt na cmentarzu dotarło do mnie bardzo mocno, że to nie koniec, że przecież zobaczę się z Dziadkiem w niebie! Od tego momentu każda cięższą sytuację przedstawiałam Dziadkowi w modlitwie, prosiłam go o wsparcie i jestem głęboko przekonana, że Dziadek „z góry” pomagał mi rozwiązać problem.

W ostatnim roku dojrzałam do tego stopnia, że... bardzo lubię odwiedzać cmentarze, spacerować po

nich, modlić się, odmawiać różaniec... Szczególnie wtedy, kiedy już zajdzie słońce – wieczorami, gdy pięknie błyszczą płonące znicze i dają tak ogromne światło.

I od tego roku cmentarz nie jest już dla mnie miejscem strasznym – a tak myślałam w dzieciństwie. Kiedyś nie rozumiałam, po co tak naprawdę się chodzi na cmentarz. Teraz wiem, że to wielki znak pamięci o zmarłych – chwila, gdy okazujemy im wielką miłość. Ale i tak najważniejsza w tym wszystkim jest modlitwa, aby mogli być na zawsze w niebie.

Zuzia Cichoń

NIEDZIELA CHRYSTUSA KRÓLA
EWANGELIA: Mt 25, 31-46

„Wszystko, co zrobiliście dla najmniejszego z moich braci, zrobiliście dla Mnie”.

W dzisiejszej Ewangelii Jezus zaprasza nas, abyśmy wzięli w posiadanie królestwo przygotowane dla nas od początku świata. „Zbliźcie się błogosławieni mojego Ojca. Weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od początku świata”. Jesteśmy zaproszeni nie po to, by być gośćmi, ale do królowania. Jezus podaje przyczyny tego zaproszenia: „...daliście Mi jeść, ...daliście Mi pić, ...przyjęliście Mnie, ...zatroszczyliście się o Mnie, ...przyodzialiście Mnie. Panie, kiedy uczyniliśmy Tobie to wszystko?”. Król im odpowiada: „Wszystko, co zrobiliście dla... najmniejszego z moich braci, zrobiliście dla Mnie”. Jezus jest Królem Wszechświata. On pragnie królować w naszym życiu, królować w naszych bliźnich. Jeżeli nie będziemy dostrzegać Jezusa w naszych bliźnich,

MOC Z WYSOKA

Pragnę podzielić się z drogimi Czytelnikami tym, co aktualnie przeżywam wraz ze Wspólnotą Odnowy w Duchu Świętym „Magnificat” działającą w naszej parafii. To tutaj trwa czas „Rekolekcji z Małą Arabką – wejdź do radości Ducha Świętego”.

Św. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego (Mała Arabka) miała szczególne nabożeństwo do Trzeciej Osoby Bożej i była ubogacona nadprzyrodzonymi darami, odznaczając się przy tym cnotą głębokiej pokory. Urodziła się w 1846 roku w Abellin w Galilei. W roku 1867 wstąpiła do Karmelu we Francji. Pałała gorącą miłością do Kościoła i papieża. Zmarła w Betlejem w 1878 r. Święty Jan Paweł II beatyfikował ją w roku 1983, a papież Franciszek kanonizował w roku 2015.

Podczas rekolekcji, modląc się do Ducha Świętego, otrzymujemy wiele łask w poznaniu Chrystusa, odnajdujemy Boże Światło, pogłębiamy świadomość obecności Trzeciej Osoby Trójcy Świętej i rozbudzamy w sobie żywą modlitwę do Ducha Świętego.

Duch Święty to najmniej znana Osoba Trójcy Świętej. Jest Miłością, która łączy Ojca i Syna; Miłością, która jest rozlana w sercu każdego z nas. To On pokazuje nam naszego niebieskiego Ojca i Jezusa - naszego Pana i Zbawiciela. To On przez swe natchnienia prowadzi nas po drogach życia. Jest Dawcą darów, które je przemieniają. Jest Duchem Prawdy, który nam pokazuje co to znaczy spełnione życie - od czego wyjść, jakimi drogami podążać i jak iść.

Pan Jezus powiedział do swoich uczniów: „*Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem*” (J 14, 26). A zatem jest to Osoba Boska, która w największym stopniu bezpośrednio

naznacza nasze życie tu na ziemi.

Czas rekolekcji jest czasem ofiarowanym Bogu i sobie samemu, czasem spotkania i samotności wypełnionej obecnością Boga Trójjedynego oraz towarzystwem św. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego. To wyjście na spotkanie z Bogiem w ciszy własnego serca, w modlitewnym skupieniu i z wiarą, że Duch Święty jest obecny w naszym życiu.

Małą Arabkę możemy śmiało nazwać prekursorką odnowy nabożeństwa do Ducha Świętego w Kościele zachodnim. Odkryła ona w sobie pragnienie podzielenia się z najbliższymi osobami, a potem z całym Kościołem swoim nabożeństwem do Ducha Świętego. Polegało ono na częstym spontanicznym wzywaniu Trzeciej Osoby Boskiej w każdym podejmowanym przedsięwzięciu. Uważała że jest to najważniejsze zadanie w życiu. Tak często prosiła: „*Duchu Święty, oświeć mnie. Cóż mam czynić, aby odnaleźć Jezusa? Nie proszę o inną naukę czy mądrość, jak tylko o naukę odnalezienia Jezusa i mądrość zachowania Go na zawsze*”.

Duchową drogę Małej Arabki można więc streścić w słowach: przez Ducha Świętego do Jezusa. Duch Święty objawiał się św. Marii jako Pociészyciel, a więc tak, jak nazywał Go Pan Jezus.

Św. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego pogłębiła prawdę o udzielaniu się nam miłości Ducha Świętego zawarła w obrazie Trójcy Świętej jako kaganka. Oliwa, jeśli przyłożymy do niej ogień, zapali się wielkim i niebezpiecznym płomieniem. Dlatego potrzebny jest knot, który sprawi, że oliwa stopniowo będzie sączyła się w kierunku ognia. Oliwa to obraz Boga Ojca. Knot to obraz Syna. Wreszcie ogniem jest Duch Święty, który sprawia, że człowiek

może poznać Boga; ogrzewa człowieka swoją miłością i daje mu światło.

Duch Święty jest najczęściej przedstawiany poprzez takie symbole jak: woda, ogień, wiatr, gołębica. Święta Maria bardzo często nazywała Ducha Świętego Ognistą Gołębicą. Symbol ognia wiąże się z tym, że rozpala serca i oczyszcza wszystko z grzechu. Symbol gołębicy jest używany dla wyrażenia miłości pomiędzy Ojcem i Synem. Jest także zwiastunem pojednania ludzkości z Bogiem. Święty Jan Chrzciciel zaświadcza, że ujrzał „*Ducha Świętego, który jak gołębica zstępował z nieba i spoczął na Jezusie*” (J 1, 32).

Oto myśli Małej Arabki: „*Dziś rano cierpiałam, ponieważ nie czułam Boga. Wydawało mi się, że moje serce było jakby z żelaza. Nie mogłam myśleć o Bogu. Wezwałam Ducha Świętego i powiedziałam: „To Ty dajesz nam poznać Chrystusa. Apostołowie pozostawali długo razem z Nim, nie rozumiejąc Go, ale jedna kropla Ciebie wystarczyła, by Go zrozumieli. I Ty również sprawisz, że zrozumiem Go także”*”.

„*Jeżeli ojciec lub matka wezwie Ducha Świętego, pokój będzie w jego rodzinie*”.

„*Kto uczi Ducha Świętego – będzie miał w sobie światło; w głębi jego duszy będzie pokój. To On przyjdzie uleczyć chorych i obudzić tych, którzy śpią*”.

Modlitwa Małej Arabki:
„*Duchu Święty - natchnij mnie. Miłości Boża - pochłoń mnie. na właściwą drogę - zaprowadź mnie. Maryjo Matko, spojrzij na mnie. Z Jezusem błogosław mnie: od wszelkiego zła, od wszelkich złudzeń, od wszystkich niebezpieczeństw zachowaj mnie. Amen*”.

Ela

MAŁA, KTÓRA WINDĄ DO NIEBA WJECHAŁA /ZAKOŃCZENIE/

Dwadzieścia cztery lata - tyle trwało życie św. Tereski z Lisieux... Czy jednak aby na pewno? Zanim odeszła z tego świata do Domu Ojca, powiedziała: „*Chcę, przebywając w niebie, czynić dobro na ziemi. Po śmierci spuszczę na nią deszcz róż*”. Mały

Kwiatek (jak o sobie mówiła) potrafiła i wciąż umie znaleźć się w jakiejś konkretnej sprawie lub przy kimś, mimo odległości czy też niesprzyjających okoliczności.

Już jako czternastolatka modliła się niezwykle żarliwie za skazanego

w Paryżu na karę śmierci zabójcę trzech kobiet – Henryka Pranziniego, o którym dowiedziała się „przypadkiem” w jakiejś rozmowie. Morderca był bardzo zawzięty i nie okazywał skruchy, ale Tereska nie ustawała

dokończenie na 3 stronie

KROK, A POTEM SAME CUDA

NOWE ŻYCIE

NIE MARNUJ CZASU NA SZUKANIE WOLNOŚCI I UKOJENIA
PRZYJDZ ICH PRAWDZIWIE DOŚWIADCZYĆ

8-10.12.23
RADOM,
MŁODZIANOWSKA 124
KAWIARENKA PRZY
KOŚCIELE PW. NMP
KRÓLOWEJ
APOSTOŁÓW

ZAPISY:
AGATA 509 547 568

www.radom.galilea.pl

Koszt: 120zł

Nowe Życie.

Pamiętam jak dziś dzień, kiedy zapisałam się na ten kurs 13 lat temu. Zaintrygowało mnie, jak coś lub ktoś może dać nowe życie...

Moja relacja z Bogiem była - nazwałabym letnią z pragnieniem czegoś więcej. I myślę, że to właśnie pragnienie spowodowało, że poczyniłam krok. Bo ten pierwszy krok musi należeć do nas. Potem są już same cuda...

Zagubiona, samotna w wielu relacjach, skłócona ze sobą i w nieustannym chaosie, poznałam mojego Tatę. Tatę, który był od zawsze w moim

życiu, ale tylko znany z opowieści.

Pismo Święte, które dostałam na 18. urodziny może otworzyłam kilka razy, nie wiedząc czego szukam. I właśnie na tym kursie, w tym czasie, dowiedziałam się wielu rzeczy – że jestem niezwykła, upragniona, wyczekana, niepowtarzalna. To było dla mnie wręcz szokujące odkrycie. I choć ludzie twierdzili inaczej, zapragnęłam wierzyć Jemu. Jemu i Jego słowom zostawionym w Jego Pamiętniku. W ten właśnie sposób spojrzałam na Pismo Święte – pamiętnik mojego Taty.

Sama latami pisałam pamiętniki, zostawiając w nich pragnienia serca, swoje myśli, marzenia, wszystko. A teraz mogłam ja poczytać Pamiętnik od Tego, który mnie stworzył z miłości. I w tym Pamiętniku Tata mówi mi, że mogę robić rzeczy wielkie i niemożliwe. Mówi, że bym nie wybierała siedzenia na kanapie, a pomnażała swoje talenty. Bym nie słuchała tych, którzy mówią „daj spokój, nic z tym nie zrobisz, jesteś za głupia, nie dasz rady, nie masz szans”. W tym Pamiętniku On mi mówi, że wystarczy, bym Jemu uwierzyła i oddała Mu swoje życie, a On uczyni je na nowo pięknym.

Wystarczy nasze pozwolenie, by działał. I by Jego działania było więcej

niż naszego, by Jego planów na nasze życie było więcej niż naszych. On nasze marzenia przekuje w swoje, a te są najpiękniejsze.

I nie jest łatwo oddać stery i dowodzenie, ale ja tak zrobiłam, i robię to w każdej chwili, w każdym momencie, ważniejszym i błahym. Nieustannie pytam: „Tato, czy tak będzie dobrze? Co myślisz?” I czekam, i słucham, i czytam to, co do mnie napisał, i tam szukam odpowiedzi. I znajduję!

A On cały czas mnie wypatruje, wygląda; jak matka czekająca na dziecko, co chwilę podchodząca do okna. Nie z wyrzutami, nie z kaganiami, że długo, że znowu próbowałam po swojemu, że wybieram nie tak jak trzeba, ale czeka, czeka z przytulasem, z tą miłością, której świat dać nie może.

Dziękuję Ci, Tatku, za to nowe życie, które mi dajesz każdego dnia. Kocham Cię.

Jeśli chcesz również doświadczyć tej precudnej obecności – zrób krok – to tak niewiele, a tak wiele możesz zyskać. Już dziś zapisz się na kurs Nowe Życie i oczekuj najpiękniejszego czasu, bo to zacznie się naprawdę NOWE ŻYCIE. Zaufaj i daj się poprowadzić. Przyjdź, Tata już tam na Ciebie czeka, czeka, by przemienić Twoje życie w cud bycia z Nim.

Ewa

w prośbach do Boga. Tuż przed egzekucją Pranzizi odrzucił przychodzącego kapłana, jednak potem... wezwał go z powrotem, wziął od księdza krzyż i dwa razy ten krzyż ucałował. Wielki przestępca stał się pierwszym duchowym synem młodszej od siebie o 16 lat i mieszkającej dwieście kilometrów od Paryża Tereni.

Innym przykładem w historii świętej jest sprawa misji. Od dziecka chciała zostać misjonarką i pragnienie to nie zmieniło się, kiedy wstąpiła do klasztoru karmelitańskiego. Nigdy nie wyjechała na misje, ale bardzo dużo modliła się za kapłanów i misjonarzy, a z dwoma z nich przez wiele lat utrzymywała listowny kontakt, wspierając ich jak tylko mogła. Także swoje cierpienie w chorobie ofiarowała w intencji misji. Cztery

lata po beatyfikacji, czyli w 1927 roku papież ogłosił ją patronką misji. Teresa została misjonarką, nie wychodząc poza klauzurę. Spełniły się słowa mądrego powiedzenia: „W sercu odległości nie istnieją”...

Jak zakończyło się ziemskie życie małej świętej? Dwa miesiące po 23. urodzinach została skierowana do zajęcia się nowicjatem. Dziesięć dni później, w nocy z Wielkiego Czwartku na Wielki Piątek miała pierwszy krwotok płucny. To był początek gruźlicy. Stan zdrowia pogarszał się, jednak dopiero po ponad roku mogła przenieść się ze swojej celi w klasztorze do infirmerii (sali dla chorych). W chorobie opiekowały się nią jej dwie rodzone siostry, także karmelitanki. Zmarła 30 września 1897 roku w klasztorze w Lisieux. Miłosierne ramiona Ojca uniosły ją z tego świata.

Wjechała na nich windą do nieba...

Po śmierci jednak, tak jak obiecała, nie przestała wspierać ludzi swoimi modlitwami. Deszcz róż, który zapowiadała, to nie jedynie piękne naręcze tych kwiatów w rękach Tereski na obrazkach, ale przede wszystkim bardzo konkretne wstawienictwo i pomoc w podejmowaniu i realizowaniu „małej drogi”. Niezwykle jest to, że jej prosta duchowość dziecka stała się wzorem nie tylko dla zwyczajnych ludzi, lecz także dla papieży i całego Kościoła. Pięćdziesiąt lat po śmierci została beatyfikowana, a dwa lata później kanonizowana. Niedługo potem ojciec święty ogłosił Teresę patronką misji, zaś w 1997 roku Jan Paweł II nadał jej tytuł Doktora Kościoła (najmłodsza w tym gronie).

dokończenie na 4 stronie

KALENDARZ LITURGICZNY

II TYDZIEŃ PSAŁTERZA

26 listopada 2023r. - NIEDZIELA
Imieniny: Konrada, Lechosława
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Ez 34, 11-12. 15-17
PSALM 22, 1b-2a. 2b-3. 5. 6

2. czytanie: 1 Kor 15, 20-26. 28
EWANGELIA: Mt 25, 31-46

27 listopada 2023r. - PONIEDZIAŁEK
Imieniny: Dominika, Maksymiliana
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dn 1, 1-6. 8-20
PSALM: Dn 3, 52. 53-54. 55-56

EWANGELIA: Łk 21, 1-4

28 listopada 2023r. - WTOREK
Imieniny: Grzegorza, Jakuba
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dn 2, 31-45

PSALM: Dn 3, 57-58a i 59a. 60a i 61
EWANGELIA: Łk 21, 5-11

29 listopada 2023r. - ŚRODA
Imieniny: Błażeja, Przemysława

1. czytanie: Dn 5, 1-6. 13-14. 16-17. 23-28
PSALM: Dn 3, 62a i 63a i 64a i 65a. 66a i 67

EWANGELIA: Łk 21, 12-19

30 listopada 2023r. - CZWARTEK
ŚWIĘTO ŚW. ANDRZEJA, APOSTOŁA
Imieniny: Andrzeja, Justyny

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Rz 10, 9-18

PSALM 19, 2-3. 4-5b

EWANGELIA: Mt 4, 18-22

1 grudnia 2023r. - PIĄTEK
Imieniny: Edmunda, Natalii

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dn 7, 2-14

PSALM:

Dn 3, 75a i 76a i 77a i 78a. 79a i 80a i 81

EWANGELIA: Łk 21, 29-33

2 grudnia 2023r. - SOBOTA
Imieniny: Aurelii, Pauliny

LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Dn 7, 15-27

PSALM:

Dn 3, 82a i 83a i 84a i 85a. 86a i 87

EWANGELIA: Łk 21, 34-36

MAŁA, KTÓRA WINDA...

dokończenie z 3 strony

Do dziś tylko cztery kobiety noszą w Kościele to miano. Wśród nich właśnie Maria Franciszka Teresa Martin z Lisieux, czyli Święta Siostra Teresa od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza albo po prostu... nasza mała Tereska.

Powoli kończy się rok 2023, naznaczony 150. rocznicą urodzin świętej. Postarajmy się, aby jej orędzie o tym, jak ważne jest bycie dzieckiem wobec

Boga pozostało w naszych sercach. Niech „dzieje duszy” każdego z nas mimo upływu lat będą wciąż (a może coraz bardziej?) wypełnione świężością i zaufaniem Temu, którego Tereska kochała całym sercem. Mały Księżę powiedział: „Jedynie dzieci wiedzą, czego szukają”, dlatego niezależnie od wieku pozostajmy dziećmi i nie ustawajmy w szukaniu otwartych ramion Boga – windy, która może unieść nas do nieba.

Małgorzata Sar

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejsza Uroczystość Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata kończy kolejny rok liturgiczny. Jest to także patronalne święto warszawskiej Prowincji księży i braci pallotynów. Dziękujemy za modlitwę, szczególnie o nowe i święte powołania do służby Bożej.
2. W tym tygodniu przypada I piątek miesiąca. Spowiedź podczas porannych Mszy świętych oraz od godziny 17³⁰. Spowiedź dla dzieci od godz. 16¹⁵; o godz. 16³⁰ Msza święta dla nich. Do chorych kapłani udadzą się w piątek, 15 grudnia. Adoracja w I piątek miesiąca w kaplicy Świętej Rodziny w godz. 8³⁰ – 21⁰⁰, zakończona indywidualnym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.
3. W I sobotę miesiąca, 2 grudnia, Nabożeństwo wynagradzające Sercu Matki Bożej o godz. 17⁰⁰.
4. W przyszłą niedzielę, 3 grudnia, rozpoczynamy Adwent i nowy rok liturgiczny i duszpasterski, pod hasłem „Uczestniczę we wspólnocie Kościoła”. Tego dnia zaczną się także w naszej parafii rekolekcje adwentowe, które poprowadzi ks. Marek Tomulczuk SAC – proboszcz i kustosz Sanktuarium w Sierpcu.
5. W przyszłą niedzielę o godz. 6³⁰ Msza święta w intencji s. Barbary Jadwigi Maleszewskiej CR, naszej zakrystianki, oraz s. Barbary Teresy Pańkowskiej CR z okazji ich imienin.
6. W przyszłą niedzielę o godz. 14⁰⁰ Msza święta hospicyjna, a o godz. 17⁰⁰ spotkanie Wspólnoty Żywego Różańca.
7. Organizujemy autokarową pielgrzymkę do Medjugorie w terminie 3-10 czerwca 2024 roku. Szczegółowych informacji udziela i zapisy prowadzi Ksiądz Proboszcz.
8. W naszej księgarni oraz w zakrystii, a w tygodniu w kancelarii parafialnej, można nabywać wigilijne świece Caritas oraz poświęcone opłatki. Nikt w imieniu parafii nie rozprowadza opłatków na naszych osiedlach.

BARDZO DZIĘKUJEMY
ZA SYMBOLICZNĄ ŻŁOTÓWKĘ NA NASZĄ GAZETKĘ!
BARDZO PROSIMY O WSPARCIE
– BYŚMY MOGLI BEZ KŁOPOTÓW
WYDAĆ KOLOROWY NUMER ŚWIĄTECZNY!

